

РЕШЕНИЕ

№ 8

гр. Момчилград, 10.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – МОМЧИЛГРАД, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Сунай Юс. Осман

при участието на секретаря Анита Кр. Дочева
като разгледа докладваното от Сунай Юс. Осман Гражданско дело № 20225150100493 по описа за 2022 година

Производството е по предявен е иск с правно основание чл.3 ал.2 предл.2-ро във вр. чл.1 ал.1 т.3 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред.

В исковата молба на Е. М. ЕМИН, с ЕГН- *****, предявена чрез адв.Д. К. от АК- Кърджали, се твърди, че е български гражданин от турски произход, като при раждането си е бил записан с имената Е. М.ОВ Е.ОВ, с които фигурирал във всички официални документи до възродителния процес.

Същият заявява, че на **16.11.1975г.** е започнал работа като „ветеринарен техник“ в АПК „****“- село Бенковски, и по този осигурител е работил без прекъсване до **20.01.1982г.**, като през цялото време е заемал длъжността „ветеринарен техник“. Твърди, че работното му място било в сградата на АПК „****“- село Бенковски, и на пълно работно време и възнаграждение в размер около 120 лева на месец, като към него получавал и премии, и същите с е изплащал и в брой от касиера на АПК „****“ срещу подпис във ведомостите на работодателя.

Ищецът посочва, че на 20.01.1982г. неговият трудовият договор с АПК „****“- село Бенковски е бил прекратен на основание чл.29 б.,а“ от КТ /отм./-

по взаимно съгласие, като трудовият стаж за посоченият период е бил надлежно оформен в трудовата книжка. Ищецът заявява, че по време на Възродителния процес, имената му бяха променени от Е. М.ОВ Е.ОВ на Е.К.Е., и след този процес трудовите книжки на по-голямата част от българските граждани от турски произход били иззети от работодателите им и им били издадени нови трудови книжки с новите им български имена - като това се случило и при него. В новите трудови книжки записите за придобития от тях трудов стаж до момента на изземането им били преписани, като били заверени с подпис и печат от работодателите им към онзи момент. Ищецът заявява, че доколкото на него му било известно, старите трудови книжки били унищожени. Именно поради тази причина неговата трудова книжка е била издадена на 24.06.1986г. от работодателят му към онзи момент, а именно: АПК „Подкова“, но вината за това не е била неговата, а на държавната политика по време на Възродителния процес.

Заявява, че въпреки че не е издадена по време на полагане на труда, за който претендирал установяване на трудов стаж по съдебен ред, записите в трудовата му книжка са пренесени от старата му трудова книжка, за което работодателят към момента на промяната на имената му е положил подпис и печат. Посочва, че понастоящем момент АПК „****“- с.Бенковски е прекратило дейността си и разплащателните ведомости и трудово-правните документи са били предадени в ТП на НОИ- Кърджали, но Осигурителния архив на НОИ не можел да удостовери дали осигурителят е предал пълния обем документация за периода на упражняваната от него дейност.

Твърди, че на 21.09.2020г. подадол в ТП на НОИ- Кърджали заявление с вх.№Ц2113-08- 1337/ 21.09.2020г. за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 ал.3 от КСО, като с Разпореждане № Ц 2113- 08-1337#9/ 16.12.2020г. на Ръководител „ПО“ в ТП на НОИ- Кърджали, исканата пенсия му бе отказана с мотив, че неговият осигурителен стаж е по-малък от необходимият.

Ищецът твърди, че след справка в ТП на НОИ- Кърджали установил, че трудовия му стаж за времето от **16.11.1975г. до 20.01.1982г.** , положен в АПК „****“- с.Бенковски, вместо в размер на **06 г. 02 м. 04 дни**, колкото реално работил, е бил зачетен в размер на **04 г. 10 м. 2 дни**, като за времето от **01.01.1976г. до 31.12.1976г.**., изобщо не му е зачетен осигурителен стаж, тъй

като не фигурирал в разплащателната документация на АПК „****“. Вместо по представената към заявлението ми за пенсиониране трудова книжка, неговият трудовият стаж е бил зачетен по издаденото му Удостоверение обр.УП-13 с изх. № Ц 5506-08-1037#1/ 12.08.2020г., изд. от Осигурителния архив към ТП на НОИ- Кърджали. В посоченото удостоверение, изрично е било посочено, че за периода от 01.01.1976г. до 31.12.1976г., в сектор „ОА“ към ТП на НОИ- Кърджали, изобщо не са предадени ведомости на АУП на АПК „****“- с.Бенковски, както и, че няма данни дали е предадена пълната документация от осигурителя.

По повод подадено от мен заявление, от ТП на НОИ - Кърджали ми бе издадено Удостоверение, обр. УП - 17 с изх. № 5506-08-2003#1 / 31.05.2022г., за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред по смисъла на чл. 5, ал. 2 от ЗУТОССР, за периода от 01.01.1976г. до 31.12.1976г.

Ищецът заявява, че в периода от 01.01.1976г. до 31.12.1976г., заедно с него в АПК „****“, са работели съпругата му: К.Ю. Е. с ЕГН- *****, и лицата Х.М.Р. /Н.Б.Р./ с ЕГН- *****, Р.Ю.К. /Р.Й.Р./ с ЕГН- *****, А.Ю.А. с ЕГН- 4909042383 и т.н. Поради ето защо имал правен интерес от водене на настоящото дело с правно основание чл.3 ал.1 от ЗУТОССР.

Предвид това иска съдът да постанови решение, с което да признае за установено по отношение на ответника ТП на НОИ- Кърджали трудовия му стаж в АПК „****“- с.Бенковски, **считано от 01.01.1976г. до 31.12.1976г.** Представя следните писмени доказателства; Декларация по чл.8 от ЗУТОССР; Копие от трудова книжка № 44/24.06.1986г., издадена от АПК- Подкова; Копие от Удостоверение, обр. УП – 13/ № Ц5506-08-1037#1/ 12.08.2020г., изд. от ОА към ТП на НОИ- Кърджали. стр. 1 /оригиналът на удостоверението се съхранявал в пенсионното ми досие/; Удостоверение, обр. УП – 17 / № 5506-08-2003#1/ 31.05.2022г., изд. от ТП на НОИ- Кърджали; Удостоверение за идентичност на лице с различни имена; Документи, удостоверяващи осигурителен стаж по време на спорния период на лицата- К.Ю. Е., Х.М.Р. /Н.Б.Р./, и Р.Ю.К. /Р.Й.Р./.

В съдебно заседание ищецът се явява лично и с адв.Д. К., и моли да се уважи иска по изложените доводи, като претендира разноски.

В законоустановеният едномесечен срок по чл.131 от ГПК ответникът ТП „НОИ“- Русе е представил писмен отговор, с който оспорва иска и

посочва, че същата е недопустима и неоснователна- исковата молба на отговаряла на изискванията на ЗУТОССР, липсвало т.н. писмено начало, и затова не били допустими свидетелски показания. В съдебно заседание се представлява от Директора на ТП- НОИ гр.Кърджали Свилена Янчина, която оспорва исковата претенция, по изложените доводи, като е постъпила писмена молба, с която се оспорва искането.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства и доводите на страните, прие за установено следното:

Съдът, като се запозна със доказателствата по делото, намира, че подадената искова молба съдържа реквизитите посочени в чл.4 ал.1 от ЗУТОССР. Във връзка с чл.5 ал.2 от ЗУТОССР, към исковата молба е приложено Удостоверение, обр. УП – 17 / № 5506-08-2003#1/ 31.05.2022г., изд. от ТП на НОИ- Кърджали, на ищеца по делото в уверение, че не може да в Осигурителният архив на НОИ липсват писмени данни за положен от лицето /ищеца/ трудов стаж за периода **от 01.01.1976г. до 31.12.1976г.** , при работодателя КЗС „****“- с.Бенковски.

От удостоверение за идентичност на лице с различни имена от 2020г. на км.с.Фотиново, общ.Кирково, е видно, че молителят е носел и имената Е.К.Е. и Е. М.ОВ Е.ОВ/освен настоящите Е. М. Е./.

По делото е представено към исковата молба копие на ТРУДОВА КНИЖКА- доказателство по смисъла на чл.6 ал.2 т.5 от ЗУТОССР за претендираният от ищеца период **от 01.01.1976г. до 31.12.1976г.** /сочи се, че е бил „ветеринарен техник“ в посоченото ТКЗС в периода от 16.11.1975г. до 07.03.1983г. както и в друг период- описан подробно в трудовата книжка. Ищецът е представил и писмена декларация по чл.8 от ЗУТОССР, че е работил в посоченото АПК в посоченият и претендиран исков период.

Като доказателство е представено копие на Пенсионното досие на ищеца, към което са приложени Копие от Удостоверение, обр. УП – 13 / № Ц5506-08-1037#1/ 12.08.2020г., изд. от ОА към ТП на НОИ- Кърджали, в което е отразен трудовият стаж на лицето в АПК „****“- с.Бенковски, и в което за претендираният период няма отразени данни; Удостоверение, обр. УП – 17/ № 5506-08-2003#1/ 31.05.2022г., изд. от ТП на НОИ- Кърджали- обсъдено по-горе, и в тях се посочва, че за 1976г. за ищеца няма нанесени данни, и за същата година не са предени съответни разплащателни

документации от АПК „****“ в НОИ.; В опис на осигурителен стаж на ищеца за претендираният период също липсва записване да е работил като ветеринарен техник. Към пенсионната преписка са приложени и други писмени доказателства, които съдът не обсъжда поради тяхната неотнositимост към предмета на настоящото производство и претендираният период.

Приложени са писмени доказателства за положен труд в ТКЗС „****“- с.Бенковски на две лица, които не са разпитани по делото като свидетели- а именно лицата К.Ю. Е., Х.М.Р. /Н.Б.Р. , както и на Р.Й.Р.- разпитан като свидетел, които в претендираният период са работили при посоченият работодател.

От разпита на Р.Й.Р./Рамадан Юмер Карахасан/ и АЛЕЙДИН ЮСУФ КЮЧЮКАЛИ, се установява, че посочените лица са били на работа в ТКЗС „****“- с.Бенковски, в претендираният период заедно със ищеца- последният е бил ветеринарен лекар в периода от 15.12.1969г. до 1979г. /което се установява със справка опис на трудов стаж, изд. от НОИ- Кърджали, а първият- от периода 01.08.1974г. до 31.10.1979г. като полевъден бригадир / тази насока е извлечение от тр.книжка на това лице/. Свидетелите са категорични, че ищецът е работил в претендираният период като „ветеринарен техник“ в посоченото ТКЗС, и те били в това стопанство в този период.

Предвид горните доказателства съдът стигна до следните правни изводи;

Предмет на настоящото производство е установяването на трудов стаж, придобит преди 01.12.1999г., съгласно разпоредбата на чл.1 ал.1 т.3 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред.

Стаж по чл.1 ал.1 от Закона може да се установява, ако пред съда се представи удостоверение, издадено от работодателя/осигурителя, при който е придобит стажът, от неговия правопреемник или от друго юридическо или физическо лице, което съхранява книжа, ведомости за заплати и други, че документите са загубени или унищожени, респ. не са предадени. По делото е представено Във връзка с чл.5 ал.2 от ЗУТОССР, към исковата молба е приложено Удостоверение, обр. УП – 17 / № 5506-08-2003#1/ 31.05.2022г., изд. от ТП на НОИ- Кърджали, на ищеца по делото в уверение, че не може да в Осигурителният архив на НОИ липсват писмени данни за положен от

лицето /ищеца/ трудов стаж за периода **от 01.01.1976г. до 31.12.1976г.** , при работодателя КЗС „****“- с.Бенковски, респ. и на ищеца не може да се издаде документ за трудовият му стаж за процесният период в посоченото ТКЗС, като в тази насока в Удостоверение, обр. УП – 17/ № 5506-08-2003#1/ 31.05.2022г., изд. от ТП на НОИ- Кърджали- обсъдено по-горе, се посочва, че за 1976г. за ищеца няма нанесени данни, и за същата година не са предени съответни разплащателни документации от АПК „****“ в НОИ., както и Опис на осигурителен стаж на ищеца за претендиращия период също липсва записване да е работил като ветеринарен техник. Предвид тези цитирани писмени доказателства, предявеният иск се явява допустим. Разгледан по същество, същият се явява и основателен по следните съображения:

Съгласно императивната разпоредба на чл.6 от Закона /ЗУТОССР/, свидетелски показания по исковете за установяване на трудов стаж се допускат само при наличност на писмени доказателства, които установяват вероятността на трудовия стаж и изхождат от работодателя/осигурителя, където е придобит стажа и по време на полагане на стажа. Алинея 2 от нормата /чл.6/ примерно изброява писмените доказателства, които по смисъла на Закона представляват „начало на писмено доказателство“. В настоящото производство такова депозирано доказателство е трудовата книжка на ищеца, както и удостоверение по смисъла на чл.5 ал.1 от ЗУТОССР за претендиращия от ищеца период от 01.01.1976г. до 31.12.1976г. /сочи се, че е бил „ветеринарен техник“/.

По делото са събрани и гласни доказателства – свидетелските показания на две лица, които са работила като през 1976г. /преди и след тази година също/ в ТКЗС-с.Бенковски. Същите категорично потвърждават факта на полагане на трудов стаж ищеца през процесният период на длъжността и при условията, посочени и в трудовата му книжка.

По изложените съображения съдът намира, че предявеният иск следва да бъде уважен като основателен и доказан. Предвид и на това следва да бъде признат за установен по смисъла на чл.3 ал.2 във вр. чл.1 ал.1 т.3 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред, по отношение на Национален осигурителен институт- Териториално поделение-Кърджали, **трудовият стаж** на Е. М. ЕМИН, с ЕГН- *****, **за 1 година- За периода от 01.01.1976г. до 31.12.1976г. в ТКЗС ”****“- с.Бенковски,**

общ.Кирково, на длъжността „ветеринарен техник“ на пълно работно време и месечно заплащане на трудовото възнаграждение. Записването в писмените доказателства по смисъла на чл.5 и чл.6 от Закона е именно за „ветеринарен техник“ поради и което следва тази длъжност да се приеме, че е била изпълнява от ищеца, а която е била конкретната трудова и селскостопанска дейност, е без значение за настоящото производство.

В тези производства не присъждат деловодни разноси, тъй като съгласно специалната норма на чл.9 ал.2 от Закона, същите остават за сметка на ищеца.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕН на основание чл.3 ал.2 във вр. чл.1 ал.1 т.3 от Закона за установяване на трудов и осигурителен стаж по съдебен ред, по отношение на Национален осигурителен институт- Териториално поделение- гр.Русе, **трудовият стаж на трудовият стаж** на Е. М. ЕМИН, с ЕГН-
*****, **за 1 година- За периода от 01.01.1976г. до 31.12.1976г. в ТКЗС**
*****- с.Бенковски, общ.Кирково, на длъжността „ветеринарен техник“, на длъжността „полевъден работник“ на пълно работно време и месечно заплащане на трудовото възнаграждение.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Кърджалийския окръжен съд в двуседмичен срок.

Съдия при Районен съд – Момчилград: _____